

Redakcja i administracja: Kraków, Sławkowska 29.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K.**, bez odsyłki **1 K 60 h.**
za granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. ameryk.
Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40h.

Konto czekowe Nr. 834.095.

Numer **8 h.**, poświęteczny **4 h.**

Telefon redakcyi 396 —

Adres na telegramy: **Naprzód Kraków.**

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 6 wieczór, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 10 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następny po 10 hal. — **Nadesłano** od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Czego chcą?

Sprawa ukonstytuowania Austrii została przez socjalistów różnych narodów tego państwa postawioną na porządek dzienny dyskusji politycznej i nie ulega wątpliwości, że postępująca demokratyzacja państwa musi tę sprawę rozwiązać, bo grozi ona każdej chwili narodom — paraliżem instytucji parlamentarnych i szkodą dla wszystkich.

Na czym polega kwestya ukonstytuowania się państwa? Wszak ono dziś podzielone na siednastacie „królestw i krajów”, wszak w każdym takim „kraju” gospodarczy niby sejm krajowy, wszak konstytucya państwa na tem polega?

A jednak narody Austrii nie mogą przyjąć do ładu i spokoju i ogromna ich większość, ba — wszystkie odczuwają szereg krzywd narodowych i wszędzie wre walka narodów o swoje prawa, walka dotąd bez nadziei zwycięstwa, walka wyrażająca serca ludzkie w szowinizmie i nienawisci.

Więc „kraje” nie wystarczają dla swobodnego rozwoju narodów, a zdobyc „kraju” jest z reguły zdobyciem tylko jednego narodu, a obawą dla drugiego.

Niemcy stanowią „tryumfujący” naród w „krajach” takich, jak Tyrol, Styrya, Śląsk, ale w Czechach i na Morawach już stanowią mniejszość, narzekającą na przewagę czeską...

Polacy „tryumfujący” w Galicji, jęczą na Bukowinie i na Śląsku wobec ucisku narodowego ze strony Niemców i Czechów.

Czesi są mniejszością na Śląsku i w krajach niemieckich, gdzie liczna emigracya czeska naprosto walczy o minimum praw narodowych.

Historyczne formy konstytucyjne, skrytalizowane w „królestwach i krajach”, stały się przeszkodą rozwoju narodów, obudzonych, dekratyzujących się, dążących do zupełnego samorządu, do uzyskania najwyższego majestatu prawa: własnego ciała prawodawczego i własnego rządu.

Jakież inne formy mogą zapewnić narodom Austrii pełnię samorządu? Rzucają się one w oczy siłą rzeczywistego rozmieszczenia narodów. Każdy z nich bowiem ma terytorjum, na którym stanowi przeważającą większość, gdzie jest bez frazesu „panem u siebie”. Każdy jednak naród ma wielką liczbę swoich członków, rozsiansych wśród drugiego, lub zostających w innym „kraju” pod liczebną przewagą drugiego narodu.

Wyodrębnienie narodowych terytoriów i skupienie ich w zorganizowaną samorządną całość, oraz zabezpieczenie praw narodowych dla tej części narodu, która stanowi wyspy w obcym narodzie, oto zadanie, które trzeba rozwiązać, aby zabezpieczyć całemu narodowi zupełną możliwą swobodę rozwoju swej indywidualności.

Te przewodnie zasady złożone są w naszym socjalistycznym programie, uchwalonym na zjeździe w Bernie r. 1899.

Wobec tych zasad prostych, jasnych, technicznych duchem nowoczesnym i ufnością w siły rozwojowe każdego narodu, podnosi się obecnie wrzask w prasie różnych partji, wysuwających coraz to inne zasady konstytucyjne, chwające się między pojęciem „kraju” a narodu.

Jedni „darowują” tę lub ową część narodu, rozprószoną wśród obcych, drudzy chcieliby ugruntuować swój samorząd na krzywdzie innych narodów. Inni znowu chcieliby narody podzielić na lepsze i gorsze, mniej lub więcej „warte” i t. d.

Rozumiemy oczywiście całą trudność tej pracy konstytucyjnej, wiemy, że będziemy musieli staczać walkę z biurokracją wiekańską i krajową, z klikami rządzącymi dotąd w sejmach, i z frazesem ludożerczym, ale i to wiemy, że postęp demokratyzacji każdego narodu, układ liczebny narodowości w Austrii i konieczność państwową będą musiały dążyć do rozumnych warunków konstytucyjnych, sprawiedliwych i formalnie równych dla każdego narodu.

To jest nasze zasadnicze stanowisko i żadne krzyki i wyzwiska nie odsuną nas ani na krok od walki o zupełny samorząd naszego narodu w całej Austrii.

Droga, po której proletaryat idzie w tej walce, to bezustanne porozumiewanie się z innymi narodami, to solidarność między narodowa i głęboko sięgająca praca w swoim narodzie.

Tą drogą tylko zdobędziemy to, co się nam należy.

Strejk telegrafistów w Ameryce.

Od kilku dni donoszą depesze o wybuchających w różnych miastach Stanów Zjednoczonych północnej Ameryki strejkach personelu telegraficznego, który przy znanym ogromie obrotu handlowego może przemienić się w katastrofę. Zewnętrznym powodem strejku było wydalenie ze służby urzędnika Ryan w Chicago, za którym ujęli się koledzy, żądając przyjęcia go napowrót do służby; właściwy powód strejku jest jednak polityczny:

związek telegrafistów, obejmujący cały kraj od Nowego Jorku do San Francisco i od Kanady do Chicago, żąda uznania organizacji oraz podwyższenia płac i skrócenia czasu pracy.

W Ameryce północnej ruch telegraficzny nie leży, jak w całej Europie, w rękach rządu, ale utrzymują go 2 prywatne Towarzystwa „Western Union” i „Postal Company”; strejk obejmuje na razie tylko linie pierwszego Towarzystwa.

Obie strony: kompanie i urzędnicy uzbrojone są w potężne środki. Towarzystwa rozporządzają ogromnymi kapitałami i naturalnie pomocą rządu, zaś urzędnicy liczą na solidarność wszystkich związków robotniczych, która też nie zawodzi. Wszędzie odbyły się już zgromadzenia zawodowych organizacji, które uchwały w imieniu około 3 milionów członków oddać strejkującym do dyspozycji kapitał 5 milionów dolarów (25 milionów koron), oraz opodatkować się na rzecz strejku.

Na czele strejku stoją Small, prezydent i Russel, sekretarz związku zawodowego telegrafistów. Rozporządzają oni personelem telegraficznym a częścią i pocztowym Stanów Zjednoczonych i Kanady i są w stanie w przeciągu 24 godzin odciać centra handlowe od ruchu telegraficznego, telefonicznego i pocztowego. W Chicago np. już okazali tyle, że z 35 drutów telegraficznych, stanowiących połączenie z Nowym Jorkiem, zaledwie jeden był w użyciu, co odbiło się katastrofą na handlu zbożem i mąką, mającym swą główną siedzibę w Chicago. Na razie Small oświadczył gotowość przyjęcia sądu polubownego, żądając atoli odpowiedzi w przeciągu 24 godzin, które wczoraj upłynęły.

Na czele trustu przedsiębiorców stoi pułkownik Clowry, prezydent „Western Union”; oświadczył on, że głównym celem strejku jest zaprzeczenie żądania, aby żaden nienależący do organizacji telegrafista nie został do służby przyjęty. Zorganizowani posiadają tajny sygnał, który umieszczają na czele wysyłanych depesz; jeżeli ze stacyi odbiorczej nie otrzymują tajnego znaku jako odpowiedzi, wiedzą, że przy aparacie siedzi urzędnik nienależący do organizacji i w tej chwili odmawiają dalszej ekspedycji depesz.

Dotąd strejk objął z głównych miast: Chicago, Nowy Jork, Filadelfię, Baltimore, Cleveland — ogółem 50 miast stanowiących główne centra ruchu handlowego i przemysłowego kraju. To też kapitaliści są wściekli i nawołują Roosevelta do „energii”. Wskazują oni na przykład wielkich strejków górniczych i żądają takich samych środków przeciw telegrafistom, jakich użyto w Colorado i Idaho przeciw górnikom, t. j. mordu, sądu i wojska.

Z Rosyi.

Jak „polemizuje” organ czarnoseczny „Russkoje Znamia” z kadetami, możemy wyobrazić sobie z następującego przykładu: W jednym z ostatnich numerów „Russkoje Znamia”, zwracając się do rządu, wyzywa go do energicznej akcji przeciwko tej partji, której ofiarami codzień stają się nowi wierni słudzy cara... Dziś — Alichanow, jutro — Karangozow. Tak bez końca.

Na posiedzeniach komitetu centralnego partji kadeckiej w Helsingforsie układają się plany coraz to nowych zamachów, a rząd patrzy na to wszystko przez szpary! Kasa kadecka wzbogaca się pieniędzmi rządowymi — przed kilkunastu dniami zarabowali oni np. na Kaukazie 300.000 rubli, a za pomocą fałszowanych podpisów i innych oszustw odebrali jeszcze kilkaset tysięcy. „Quousque tandem”!?

Tchórzliwi kadeci, nie wiedzący jak wyprzeć się teraz jednego swego śmiesznego kroku — manifestu wyborczego — bohaterami zamachów! To dobre! Ale niech czytelnicy nie myślą, że „Russkoje Znamia” wierzy w to, co pisze. I autorzy nie wierzą i czytelnicy nie wierzą...

To tylko polemika!

* * *

Aresztowanie terrorystów. Agencya Havasa donosi, iż przed kilku dniami w Petersburgu na ulicy Kirocznej został zaaresztowany automobil z czterema terrorystami. Wszyscy czterej byli uzbrojeni w rewolwery. Według danych policji, ci podejrzani automobilisci śledzili ekwipaż ministra wojny Redygiera.

* * *

Cerkiew prawosławna w Rosyi przeżywa obecnie ciekawy moment. Wielu z badaczy współczesnych stosunków cerkiewnych przychodzi do wniosku, iż rozłam cerkwi prawosławnej jest zupełnie możliwy. Z jednej bowiem strony widzimy czarnosecznicą warata mnicha Heljodora i wyższe duchowieństwo, protegowane przez biurokrację, z drugiej — popów, należących do partji socjalistów-rewolucjonistów, uznającej terror (Brylantow w pierwszej Dumie). Starcia pomiędzy dwoma obozami — biurokratyczną hierarchią duchowną i demokratyczno-liberalną częścią duchowieństwa wydają się coraz częściej. Podczas ostatnich tego rodzaju wypadków popi zaczęli stawiać na porządku dziennym formalny rozłam oficjalnej cerkwi.

Znany w Rosyi kaznodzieja i publicysta przeor („archimandryta”) Michał przed rokiem przyznał się publicznie, iż podziela zapatrywania partji ludowych socjalistów. W odpowiedzi na to synod kazał Michałowi natychmiast pojechać do klasztoru zadońskiego, gro-

L. JERGINA.

Wspomnienia o L. Janowiczu.

7 Z rosyjskiego.

Przyjemnie było siedzieć przy ogniu i patrzeć na wysokie, strome skały, porosłe lasem iglastym, które tak kapryśnie wznosiły się nad naszymi głowami. W lesie było mnóstwo jagód i grzybów; zbieraliśmy je i zapieknaliśmy nasz stół. Pogoda sprzyjała nam; było chłodno, ale sucho i jasno. Byliśmy we wspólnym humorze, Janowicz był wesół, co u niego zdarzało się bardzo rzadko, i wciąż żartował. Przenocowaliśmy drugą noc w jakiejś wsi — pierwszą spędziliśmy na łódce — w południe 26-go przyjechaliśmy do wioski „Średnie”.

Tu zwykle łowił ryby Kałasznikow, ale teraz go tu nie było — przed kilku dniami przeniósł się do wsi Żyrkowo, gdzie według jego sprostowań połów był obfitszy. „Średnie” znajdowało się w odległości 70 wiorst od Kołymska. My z Janowiczem zdecydowaliśmy, że zajechaliśmy dość daleko i postanowiliśmy, spędzić noc w Średnim, wrócić do domu. Zaledwie przystąpiliśmy w chatupie znajomego Kołymiaka do herbaty, wszedł ktoś z rodziny gospodarza i powiadził, że do wsi podjeżdża Kałasznikow. Zostawiliśmy natychmiast herbatę i wyszliśmy na spotkanie naszego przyjaciela. Rzekę, oczywiście, daleko, na przeciwnym brzegu

rzeki widać było łódkę, którą ciągnęły zaprzężone psy. Sami nie mogliśmy określić, kto jest w łódce i czyje są psy, ale spuściliśmy się na doświadczonego tubylców, posiadających wspaniały wzrok i wielką zdolność spostrzegawczą.

Wesoło rozmawialiśmy pomiędzy sobą, wyobrażając sobie zdziwienie K. z powodu spotkania z nami, którego zupełnie nie oczekiwał. Wreszcie łódka zaczęła zawracać do nas, przerywając rzekę w poprzek; ujrzyliśmy K. i jego robotnika. Na nasze pozdrowienie K. prawie nie odezwał się i nasza obecność widocznie go zupełnie nie zdziwiła.

Takie niezwykle postępowanie K. nas zdziwiło; poculiśmy, że z nim coś się stało złego.

Gdy K. wyszedł z łódki, byliśmy przerażeni tą zmianą, jaka w nim zaszła. Zwykle kwitnący i wesoły, teraz był bladzi i roztrągniony; na twarzy miał sińce i poranienia, jedna skroń była rozcięta.

— Co się z wami stało? — zapytaliśmy oboje.

— Jestem chory, pobił mię zasiedaiciel*) Iwanow — odpowiedział Kałasznikow.

Poczem odpowiedział nam następujące szczegóły: 24 czerwca wziął on nabitą fuzję i siadłszy w łódkę, pojechał w górę rzeki, przeciwko prądowi z Żyrkowa do Średniego. Fuzję wziął on na wypadek, gdyby mu się zdarzyło spotkać jelenia lub łosia, które o tej

porze często przepływają rzekę i stają się zdobyczą kołymskich myśliwych. Namiętny myśliwy, Kałasznikow marzył o tem, że zabije łosia. Gdy przepłynął kilka wiorst, ujrzał urzędową łódkę, która płynęła mu na spotkanie. W tej łódce pod kierownictwem dolno-kołymskiego zasiedaiciela Iwanowa transportowano skarbową mąkę, krupy i sól, przeznaczone dla rządowych funkcyjnaruszów kołymskich. Zobaczywszy łódkę, K. ucieszył się, domyślając się, że tam są dla niego listy i gazety, i podjechał z zapytaniem, czy niema korespondencji. Dostawszy wszystko, co było, zaczął rozmawiać ze znajomym kozakiem, który wiosłował. W toku rozmowy zapytał K. kozaka:

— A czy ciebie najęto po to, by pracować na łódce?

To zapytanie wydało się zasiedaelowi grubiańskim i buntowniczym.

— Nie twoja rzecz, jak ty śmiesz rozmawiać!

— Nie do pana mówię! — spokojnie odparł K.

— Milcz, żydziej! — krzyknął ostro rozjuszony zasiedaiciel i zaczął łajać K. Zaczęła się sprzeczka, która zakończyła się wezwaniem zasiedaiciela:

— Chodź tu, ja ciebie nauczę!

Zawsze prędki K., straciwszy wprost przytomność umysłu dzięki takiej krzywdzie, podjechał ku łódce zasiedaiciela, trzymając fuzję w rękach, i wyskoczywszy z łódki, rzucił się do łódki Iwanowa. Nikt z obecnych

w łódce kozaków i robotników nie przeszkadzał mu; odwrotnie, pomogli mu wyjść z łódki i dali drogę, gdy K., wyskoczywszy ze swej łódki bez fuzji, rzucił się na wierzchni pokład, gdzie stał zasiedaiciel. K. podbiegł do zasiedaiciela i chciał pchnąć go, ale zasiedaiciel sam rzucił się na K. a na jego rozkaz nadbiegli też i kozacy, którzy stali naokoło; zawiązała się nierówna walka. Wkrótce K. został powalony i wtedy zaczęło się dzikie znęcanie się. Rozjuszony zasiedaiciel bił i deptał K. nogami, starając się bić po twarzy. Kozacy nie dawali możliwości K. podnieść się z podłogi, wobec czego K. nie mógł bronić się... Dziki gniew zasiedaiciela był tak wielki, że wielu z tych, którzy byli na łódce, pochowali się, by nie być świadkami okrucieństw i nie stać się samym ofiarą gniewu zasiedaiciela. Jak długo trwało te znęcanie się, trudno powiedzieć.

Zaspokoiwszy żądzę zemsty i zwycięstwa nad wrogiem, zasiedaiciel porzucił swą ofiarę. Na rozkaz jego K. związano, a sam zasiedaiciel usiadł pisać protokół o planowanym na niego przez K. zamachu. Na świadków powoływał zasiedaiciel wszystkich obecnych w łódce, którzy ze strachu przed zasiedaicielem zgodzili się podpisać protokół. Gdy zaś zaproponowano podpisać protokół K., ten ostatni odmówił, twierdząc, iż wszystko, co jest napisane w protokole — kłamstwo.

(Ciąg dalszy nastąpi).

*) „Zasiedaiciel” — okręgowy komisarz policyjny.

ząc w przeciwnym razie usunięciem od ołtarza na zawsze. Obecnie Michał po długim namyśle zdecydował się zerwać na zawsze swe stosunki z cerkwią synodálną, jako nie prawdziwie prawosławną. Ma on zamiar pojechać zresztą do Zadońska, by odprawić po raz ostatni mszę w „starej” cerkwi. Następnie, nie zdejmując sutanny, ogłosi swe wystąpienie z synodalnej cerkwi.

Dotychczas duchowni, których synod usuwał od ołtarza za zbyt liberalizm nie zdobywali się na tak stanowczy krok i milcząc oczekiwali kary. Czy przykład Michała nie stanie się powodem do bardziej czynnego i celowego oporu przeciwko barbarzyńskiej akcyi biurokratycznego synodu?

* * *

Lojalność baronów nadbałtyckich. Najwerniejszą podporą caratu, jak wiadomo, są właściciele ziemscy w kraju nadbałtyckim, owi osławieni baronowie niemieccy, którzy spełniają szeregi wyższej biurokracji rosyjskiej. Otóż w czasie katastrofy kolejowej pod Trzemesznem zginęli, jak doniosły depesze, dwaj synowie jednego z bardzo wpływowych feudałów nadbałtyckich hr. Kaiserlinga, wychowawcy korpusu kadecińskiego w Poczdamie (w Prusiech). Jak widzimy, nadlojalność „prawdziwie rosyjskich” baronów nadbałtyckich nie przeszkadza im kształcić swe dzieci na oficerów pruskich, którzy w razie wojny rosyjsko-niemieckiej braliby czynny udział w kampanii przeciw Rosji...

Tableau: ojciec uprawia najskrajniejszą „patriotyczną” politykę w Rosji, a synalka wysłał na służbę „patriotyzmowi” niemieckiemu. Polityka dość dwuznaczna.

Prasa liberalna rosyjska zwróciła uwagę na powyższy przyczynek do charakterystyki patriotów z nad Bałtyku i wyciąga stąd odpowiednie konsekwencje.

* * *

Milionowe kradzieże. Dnia 3 sierpnia powrócił do Petersburga inspektor kolei A. Gorczakow, który był specjalnie wydelegowany na koleją zabajkalską dla zbadania popełnionych tam, niebywałych nawet w Rosji, nadużyć. Jak wykazało śledztwo, dokonane przez specjalną komisję, tysiące pudów towaru ładowano do wagonów i przewożono bez odpowiednich frachtów lub za frachtami sfałszowanymi, względnie używanymi kilkakrotnie; pieniądze, należące się za przewóz szły do kieszeni urzędników kolejowych. Nie brakło również wypadków, że towary wprost sprzedawano, a odbiorców uspakajano, że jeszcze nie nadeszły. Również uprawiano na wielką skalę oszustwo z fikcyjnymi towarami, które ginęły w drodze, poczem kolej płaciła grube odszkodowania, które urzędnicy dzielili się z kupcami.

Wreszcie zarząd kolei został bez pieniędzy i musiał zwrócić się o pomoc do Petersburga. Ogólna suma strat skarbu nie jest i nie zostanie nigdy ustalona, albowiem niepodobniestwem jest wykryć wszystkie machinacje, popierane nawet przez urzędników wyższej rangi. Faktem jednak jest, że minimalna suma poniesionych przez kolej strat skutkiem tych oszustw przerasta dziesięć milionów rubli.

Przegląd społeczny.

Bojkot stolarzy wybuchł w Złoczowie w pracowni Herscha Scholdera. Głównym powodem bojkotu jest haniebne obchodzenie się majstra z robotnikami. Bojkotujący żądają przyzwoitego traktowania pracujących i skrócenia czasu pracy do 10 godzin.

Organizacja robotników drzewnych w Złoczowie wzywa robotników drzewnych, by nie przyjmowali pracy w tym warsztacie, aż do odwołania.

Baczność kaflarzy! Na podstawie § 19 ust. pras. upraszam o sprostowanie w numerach 214 z 31 lipca i 215 z 1 b. m. umieszczonej notatki zatytułowanej „Baczność kaflarzy”. Nieprawdą jest, jakoby u firmy Kupkie w Bielsku wypożyczył sobie kilku robotników, natomiast prawdą jest, że p. Kupkie do postawienia pieców jego wyrobu przysłał mi trzech kaflarzy, z którymi nie ja co do ich obowiązków, lecz p. Kupkie umowę zawarł. Nieprawdą jest, jakoby ja miał tych kaflarzy wyzyskiwać i po grubijańsku się z nimi obchodzić, natomiast prawdą jest, że robotników owych nie wyzyskiwałem, ponieważ natychmiast od każdego pieca (stosownie do wyrobionych kafli) podług umowy należytość zapłaciłem, tak że robotnicy owi nigdy skrzywdzeni nie byli. Nieprawdziwym także jest zarzut grubijańskiego się z nimi obchodzenia, prawdą zaś jest, że tylko co do wykonywanej przez nich roboty z nimi konferowałem, nigdy żadnych grubijańskich uwag im nie robiąc. Nieprawdą jest również, że kaflarze ci postanowili mię zbójkotować; prawdą zaś jest, iż dwóch z tych kaflarzy wymówili p. Kupkiemu robotę, po czterdziestodniowym wypowiedzeniu odeszli, jeden nawet zarwał mię na 5 koron, zgodziwszy się po 14 dniach dalej pracować, a trzeci kaflarz, który nie dał się odmówić firmie konkurencyjnej, dalej u mnie z najzupełniejszym zadowoleniem od 3

miesiący pracuje. — Z poważaniem Ozyasz Holzer.

P. Holzer „prostuje” fakty, które mamy z najlepszego źródła; nasi czytelnicy będą wiedzieli, na jaką wiarę zasługują takie sprostowania. P. Holzer w dopisku do swego listu żąda od nas podania mu nazwiska naszego informatora, aby go „śledzić”. Na to żądanie może p. Holzer długo poczekać, zaś załączoną na odpowiedź markę za 10 hal. zatrzymujemy do jego dyspozycji.

KRONIKA.

Kraków, 14 sierpnia.

„Myśliciele” polscy o kwestyi kobiecej. Ostatni numer jezuickiego „Przeglądu powszechnego” podaje korespondencję z Warszawy „niestrudzonego” p. Jeske-Choińskiego, który, krytykując z powodu niedawno odbytego zjazdu kobiecego w Warszawie dążności emancypacyjne kobiet — zdobywa się na taki, zdaniem jego, wysoce dowcipny argument przeciw-emancypacyjny:

„Gdyby tak któremu rządowi przyszło na myśl zrównouprawnić kobietę z mężczyzną w każdym kierunku, aż do służby wojskowej, to przegrałyby każdą bitwę, bo idąc do ataku, poprawiałyby sobie fryzurę, mundur, a tymczasem przejechałyby się po nich „brutalna, ordynarna konnica męska” i rozprószyłyby je bez litości”.

Takim stylem jakiegoś brukowego pisemka humorystycznego popisuje się w „poważnym” organie jezuickim filar klerikalnej publicystyki.

Bądź co bądź robiony dowcip p. Choińskiego nie dorównał słynnemu interviewowi „Kuryerka warszawskiego” z posłem do pierwszej Dumy — ergo filarem endeckim — Zaglencynym, który zapytywany, jak zapamiętuje się na równouprawnienie kobiet, oświadczył, że ma na tym punkcie wiele wątpliwości... Płyną one stąd, iż kobieta nie ponosi ciężarów wojskowych.

A macierzyństwo, czyż nie może być poczytywane za ciężar równej wagi? — wtrącił współpracownik „Kuryerka”, chcąc się popisać swoją erudycją w tej kwestyi.

Na to p. Zaglenczyn oświadczył z powagą, iż zgodziłby się na uważanie macierzyństwa za ciężar równowartościowy z dźwiganie karabinu, gdyby kobiety tę służbę społeczną pełniły w tym samym czasie, jak młodzież męska powinność wojskową.

Ale skoro nie czynią tego na komendę (wnosząc czynnik anarchii!) — ergo osłabiają tem samem swe szanse w oczach p. Zaglencznego.

Also sprach Zaglenczyn...

Jeden z gości ministra Korytowskiego przysłał nam następujące sprostowanie:

Wielce Szanowna Redakcyo! Upraszam na podstawie § 19 ust. pras. o umieszczenie w jednym z najbliższych numerów następującego sprostowania: W jednym z onegdajszych numerów „Naprzodu” był przedrukowany ustęp z „Przyjaciela ludu”, jakoby na przyjęciu Koła polskiego u ministra Korytowskiego w dniu 23 lipca b. r. p. Dobija wszczął kłótnię z kolegą swoim Hanusiakiem i że o mało nie przyszło do bójki. Z mej strony oświadczam, iż wiadomość ta była nieprawdziwą.

Z poważaniem

X. St. Hanusiak

(P. s. Zaznaczam, iż podobne sprostowanie przesłałem do Redakcyi „Przyjaciela ludu”).

Powyższe sprostowanie przeczy, jakoby między ks. Hanusiakiem a Dobiją na bankiecie u ministra o mało nie przyszło do bójki; to znaczy, że przyszło między nimi do bójki. Dziwne, że ks. Hanusiakowi tak bardzo zależało na tem, żeby to publicznie skonstatować.

Nowiny krakowskie.

Karambol na dworcu krakowskim. Pociąg pociągowy Nr. 4, który wczoraj o godz. 10 wieczór miał z dworca krakowskiego odejść do Wiednia, doznał wypadku, który mógł przybrać groźne następstwa. Wypuszczono go na tor zastawiony próżnymi i naładowanymi wagonami towarowymi, wskutek czego nastąpiło zderzenie. W pociągu pociągowym, przepełnionym publicznością powstała panika; zaczęto wyskakiwać z wagonów i powstał ogromny krzyk. Na szczęście pociąg jeszcze nie jechał całą siłą pary, wskutek czego skończyło się na pokaleczeniu nadkonduktora Leżańskiego, zaś kilku pasażerów skrzywdziło się na mniejsze kontuzje i napady nerwowe. Leżańskiego, który odniósł skaleczenia rąk i głowy, odwieziono fiakrem do domu.

Służbę w krytycznym czasie pełnił oficyał kolei północnej Ścieżka, znany z czasów wyborów. Dziś rano zjawiła się na dworcu komisja kolejowa.

W sprawie Piotra Imielskiego skazanego wczoraj na 10 miesięcy ciężkiego więzienia wniósł obrońca dr Hesi podanie o wypuszczenie go na wolną stopę. Izba radna prosiła tę odrzuciła dziś, wobec czego odwołano się do wyższego sądu krajowego.

Imielski siedzi już od 16 czerwca b. r.

Pląg przejechał notuje kronika policyjna w dniu wczorajszym. Chłopi przybywający na targ nie umieją regulować szybkości swych koni do ruchu miejskiego i powodują wypadki. Między innymi przejechał na ulicy Piekarskiej robotnik tramwajowy i odniósł kilka poważnych obrażeń, które opatrzyło zaawansowane pogotowie ratunkowe.

Z aresztów miejskich przy ul. Skawińskiej 1. 14 dochodzi nas głos siedzących tam czterech emigrantów rosyjskich. Siedzą tam już od 16 czerwca i dotąd żadna władza nie rozstrzygnęła, co się właściwie ma z nimi stać. Aresztowani sami prosili kilkakrotnie o odesłanie ich do policyi lub sądu, a choćby o wydanie ich Rosji, byleby nie trzymano ich w znanem niechlujstwie bez sądu i w niepewności co do ich losu. Aby wyrwać się z tego piekła, uchwalili aresztowani rozpocząć strajk głodowy, który mają zamiar kontynuować, dopóki los ich nie zostanie rozstrzygnięty.

Sprawa ta zasługuje na bliższe zajęcie się nią. Areszt miejski przeznaczony jest dla włóczęgów i szupaśników zasądzonych na wydalenie z obrębu gminy, ale jakim prawem trzymają tam ludzi, którym widocznie nie zarzucić nie można, kiedy nie stawiają ich przed sąd? Aresztowani ci nikomu się nie naprzykrzali, mieli tu zajęcie, skądże więc nagłe aresztowanie i trzymanie ich przez 2 miesiące?

— Biblioteka Muzeum techniczno-przemysłowego będzie po feriach letnich od dnia 16 sierpnia otwartą dla publiczności, w dni powszednie od godziny 9 do 12 przed południem i od godziny 4 do 7 wieczorem.

— Repertuar opery i operetki lwowskiej w Krakowie.

Sroda: „Wesoła wdówka”, opera komiczna w 3 aktach Fr. Lehara.

Czwartek o godz. 3 1/2 po południu: „Lalka”, operetka w 4 aktach Audrana (na dochód członków orkiestry teatru lwowskiego).

Czwartek o godz. 7 1/2 wieczorem: „Straszny dwór”, opera w 4 aktach Stanisława Moniuszki (ostatnie i pożegnalne przedstawienie).

— Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza w Krakowie.

Biblioteka Uniwersytetu ludowego. Czytelnia pism oraz Biuro porady mieści się przy ulicy Szweskiej 16, I. p.

Biblioteka otwarta w dni powszednie od godz. 5—9, a w niedziele i święta od 11—1.

Czytelnia pism otwarta w dni powszednie od godz. 12—1 i od 5—9, a w niedziele i święta od godz. 11—1.

Nowiny lwowskie.

Omali nie katastrofa wojskowa. Wczoraj z powodu brutalności żołnierza omali nie przyszło do wybuchu i strzelaniny wojska. Ulicą Kleparowską maszerowała kompania 95 pułku piechoty z muzyką na czele, za którą, jak zwykle, maszerował tłum. Jeden z żołnierzy potrącił maszerującego w takt muzyki „cywila” tak brutalnie, że ten upadł i złamał nogę. Powstało w jednej chwili straszne zamieszanie; ludzie przybrali wobec wojska groźną postawę i mogło przyjść do niebezpieczeństwa, gdyby nie ludzkość dowodzącego kompanią kapitana, który zawrócił z kompanią do koszar.

Dzienniki lwowskie nazywają ten ludzki postępek oficera „niesłychanym”. Według ich zdania powinien być kapitan od razu kazać strzelać.

Zamach samobójczy żołnierza. Żołnierz 13 kompanii 30 pułku piechoty, nazwiskiem Paszkowski, popełnił zamach samobójczy. Wystrzał karabinowy zadał mu poważną ranę w ramię. Desperat ocalał wskutek pośliżnięcia się bosą nogą na podłodze.

Powodem rozpaczliwego czynu miało być zżeganie się nad biedakiem ze strony kaprała.

Amputacyi nogi ma się poddać metropolita Szeptycki bawiący w sanatorium Lahmana w Dreźnie. Wskutek zakażenia krwi utworzyła się na nodze ropiąca rana, która nie może się zagoić.

Śmierć wskutek upadku z huśtawki. W niedzielę poszła 17-letnia robotnica introligatorska Szostakówna na plac wystawowy, gdzie zabawiła się na huśtawce. Nagle, gdy huśtawka wysoko w powietrzu się unosiła, pękł sznur i dziewczyna spadła na ziemię. Odniósł wstrząśnienie mózgu i obrażenia wewnętrzne, które po 2 dniach męczarni spowodowały jej śmierć.

Z kraju.

Wiec za reformą wyborczą odbył się dnia 11 b. m. w Stanisławowie pod gołem niebem na Targowicy, zwołany przez ukraińską socjalną demokrację. Przewodniczyli tow. dr E. Kosewycz i tow. Kullman. Po przemowach tow. dra W. Starosolskiego, radykała, posła dra L. Baczyńskiego i tow. S. Wityka, uchwalono żądać jak najenergiczniej reformy prawa wyborczego do sejmiku. Oprócz tego uchwalono jednogłośnie oburzenie i pogardę posłom Markowowi i Hlibowickiemu i wezwano moskalofilijskich posłów do złożenia mandatów. W wiecu wzięło udział do 5000 robotników i chłopów z okolicy.

O mandacie sejmowy po zmarłym członku wydziału krajowego Gliżdziuku z małych posiadłości powiatu Turka ubiegają się moskalofil Hanczakowski i narodowiec dr Sawczak, radca sądowy we Lwowie i b. członek wydziału krajowego.

Powiat Turka należy do okręgu wyborczego tow. Wityka.

Wypadek w Tatrach. We czwartek 8 b. m. spadł z Żabiego Konia turysta węgierski Wachter, słuchacz filozofii i zabił się na miejscu. O wypadku tym donoszą następujące szczegóły: Dwie partie turystów: polska i węgierska wybrały się na Żabiego Konia; polska, prowadzona przez p. K. poszła od stawu popradzkiego, węgierska, prowadzona przez Wachtera wyszła później i zdążyła na szczyt niewiele później od pierwszej partii. Obie partie postanowiły wrócić storną zachodnią ku Żabiej przełęczy. Droga ku przełęczy jest nadzwyczają strumą i przebywa się ją zwykle przez spuszczenie na linie. W tym celu umocowaną jest na wystającej skale pętla do uciepania sznura. Czterech turystów spuściło się, nie ufając wytrzymałości pętli, po potrójnej linie i bez wypadku dostali się na dół. Wachter chciał zejść uwiązany tylko na jednej linie przeciągniętej przez pętlę mimo odradzań. Gdy był zawieszony w powietrzu, pętlica się przerwała i nieszczęśliwy runął w przepaść na 250 metrów głęboką, odbił się 3 razy o skałę i upadł z połamanymi członkami na śnieg. Na drugi dzień wydobyto zwłoki okropnie poszarpane.

80 wagonów ropy dziennie daje nowy szyb „Wilno” firmy Wolski i sp. w Tustanowicach pod Boryslawem. Jest to najwyższa wydajność szybu kiedykolwiek w Galicyi osiągnięta. Głębokość szybu wynosi 1055 metrów.

Z zaboru rosyjskiego.

Partya ultra-ugodowa. Podczas gdy w Galicyi mamuty szlacheckie ratują się przed nurtującymi w kraju prądami demokratycznymi i usiłują stworzyć stronnictwo „prawicy narodowej”, równocześnie rozrzucona „na kresach” południowych w Rosji szlachta polska krząta się koło zawiązaniu nowego stronnictwa, opartego na zasadach skrajnie ugodowych. Ma to być stronnictwo jeszcze bardziej płaszczące się przed rządem od warszawskich ugodowców; rekrutuje się ono do tychczas z obywateli ziemskich Polaków, głównie z Wołynia. Organ narodowej demokracji „Goniec” tak pisze o tem nowym stronnictwie:

„Dochodziły nas szczegóły tych tajemnych narad, dotyczące wygłaszanych zdań i poszczególnych poglądów, ale były to szczegóły tak nadzwyczajne, tak przechozące wszelką miarę narodowej rezygnacyi i nie licujące nawet z kanonami najzgorzalszej ultra-ugody, żeśmy nie dawali temu wiary...”

Na zjazd, mający ukonstytuować nowe stronnictwo, zjawiło się jednak zaledwie kilkunastu obywateli ziemskich, choć poroszono bardzo liczne zaproszenia po całym kraju. Dowodzi to nietylko braku ugodowych żywiołów wśród szlachty polskiej na „kresach”, ile raczej apatyi ugodowców, którzy uważają, że można być bardzo dobrym ugodowcem nie bawiąc się wcale w politykę. Jednak, pomimo tak małego zainteresowania, jakie wywołał zjazd, „Goniec” widzi objawy niepokojące w tem, że „oprócz pomienionego zjazdu istnieją ślady innego przygotowania gruntu” dla polityki ultra-ugodowej. Mianowicie, wychodzący w Kijowie tygodnik ugodowy „Kresy” podnosi formalny bunt przeciw zachłanności narodowej demokracji i jej „demokratycznej” polityce. „Kresy” obawiają się, aby nie miały miejsca ze strony narodowej demokracji „szerokie rozruchy polityki nacjonalistycznej”. Cytując powyższe zdanie, „Goniec” zaopatrz je w ironiczne znaki zapytania i wykrzykniki. Jest on widocznie spokojny o swoją partję...

Polemika między tymi dwoma obozami polskich reakcyonistów uderzająco przypomina polemikę „prawdziwych Rosyan” z październikowcami. Nie wiele brakuje, by ultra-ugoda obrzuciła narodową demokrację obelgami w rodzaju „żydowskich pacholków”, — lub „wywrotowców”...

Za należeniem do P. P. S. (frakcyi rewolucyjnej) skazany został przez warszawski sąd wojenny w ubiegłym poniedziałek Ignacy Poznanski na 4 lata ciężkich robót.

Do sądu wojennego wpłynęła świeżo sprawa przeciw Wincentemu Łoniewskiemu, Stanisławowi Trajlińskiemu, Józefowi Dobosiewiczowi, Pawłowi Świerczyńskiemu, Tomaszowi Służewskiemu, Józefowi Łużyczynowi, Stanisławowi i Adolfowi Tacikowskim, oskarżonym o należenie do mińsko-mazowieckiej organizacyi bojowej P. P. S. i wzięcie udziału w zamachu dnia 15 sierpnia r. z. w Stanisławowie na strażników Łoginucka i Kuzina.

Zsyłka. W maju r. b., podczas objazdu Chełmszczyzny przez lubelskiego biskupa Jacewskiego, katolicy miejscowi przyjmowali go owacyjnie, urządzając bramy tryumfalne, banderye włóścian ubranych w stroje narodowe itp. Obecnie za urządzenie tych uroczystości właściciele ziemscy, którzy dostarczyli koni do banderyj i dowódcy banderyj zostali skazani w drodze administracyjnej. Jeden z obywateli został zesłany do Astrachania, siedm zaś innych osób skazano na 10 dni aresztu.

Represye w Warszawie wzrastają. W poniedziałek przez cały dzień krążyły po uli-

ach miasta liczne patrole piesze i konne, ewidując przechodniów; wiele osób aresztowano i odprowadzono do cyrkulów policyjnych. Dokonano również wielu rewizji w nieszkanianach. W jednym z domów przy ul. Nowiniarskiej zaaresztowano podczas rewizji 7 mężczyzn i jedną kobietę. Na Woli pod Warszawą aresztowano 5 ludzi pod zarzutem łapadów bandyckich na pociągi węglowe kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Strzały do agentów. We wtorek o godz. 1 1/2 po południu do przechodzących ul. Wronią w Warszawie agentów wydziału ochrony zaczęto strzelać w pobliżu domu Nr 25. Agenci odpowiadali strzałami. Jeden z nich, Zinowij Iwanow, postrzelony został w udo; w stanie groźnym odwieziono go do szpitala Jjazdowskiego. Drugiego z agentów, również poranionego, odwieziono do ratusza, dokąd wezwano pogotowie ratunkowe. Jeden z napadających został zabity.

Podczas wymiany strzałów postrzelone zostały dwie osoby z przechodniów, z których jedną była 8-letnia dziewczynka. Ulicę Wronią otoczyły silne oddziały wojska i policyi.

Z zaboru pruskiego.

Trzydniowy zjazd hakatystów odbędzie się w Bydgoszczy w terminie od 16 b. m. Jak zapamiętacie agitują hakatyści za uświetnieniem tego zjazdu świadczy okólnik, rozesłany przez przełożonego jednego z cechów bydgoskich do członków cechu, aby stawili się gremialnie do pochodu w dniu 18 b. m., który ma jako „dzień niemiecki” stanowić uroczyste zakończenie obrad.

Okólnik podkreśla, iż na zebraniu kwartalnym w dniu 27 z. m. powzięto uchwałę, „aby ukarać bezwzględnie każdego, ktokolwiek bez należytej przyczyny i bez usprawiedliwienia się nie przybędzie”. Okólnik kończy się instrukcją, dyktującą członkom cechu, jaki ma być ich strój podczas uroczystości: czarny surdut, cylinder, białe rękawiczki i także krawat.

„Patryotyczny zapał” musi w Prusiech — w kraju ładu — w najdrobniejszych szczegółach być opracowany.

Ze świata.

Do Rzymu! W odpowiedzi na głośną swego czasu encyklikę Piusa X. pod adresem Królestwa — oraz na niemniej znane zachowanie się Watykanu w stosunku do strejkującej działy szkolnej w zaborze pruskim, organizuje hr. Roger Łubieński pielgrzymkę polską do Rzymu. „Dziennik poznański”, pisząc o tym projekcie dodaje z zachwytem, iż Polacy „stoją murem niewzruszonej wiary, jako posłuszni synowie Stolicy świętej”.

Tak... murem stoją, chociaż nie kwiaty Watykan pod murem tym składa!

Dość powiedzieć, że w najbardziej klerykalnej dzielnicy polskiej znalazł się ksiądz (Zakrzewski), zarzucający „dyplomacyi watykańskiej”, iż za cenę kilkudziesięciu tysięcy marek, dorocznie składanych „w ofierze” przez kardynała Koppa, popiera jego hakatystyczne tendencje.

Pod morzem, na morzu, lądzie i w powietrzu! W felietonie „Vorwärtsu” rozpatruje jakiś były oficer skutki, które spowodować może szerokie zastosowanie w wojsku statków powietrznych. Przedewszystkiem dla ochrony przed ułatwioną akcją wywiadowczą z wyżyn — najważniejsze ruchy strategiczne będą o ile możliwości wykonywane pod osłoną nocy, mgły, lub podczas uniemożliwiających jazdę powietrzną wicherów; być może, iż sezonem rozpoczynania wojen stanie się przedewszystkiem jesień z jej długimi nocami i porą dżdżystą.

Najgorzej wyjdą na nowych środkach walki pograniczne nieprzyjacielskie stacje kolejowe, gdzie chodzić będzie o zniszczenie urządzeń stacyjnych, taboru i t. p. Toż samo narażone zostaną natychmiast twierdze pograniczne. W jakieś 2 godziny po wypowiedzeniu wojny może np. Metz zostać zasypany porcją torpedów przez Francuzów, a w jakieś 12 godzin gorzej ze wszystkich stron. Statki powietrzne są tak straszną bronią, iż niewątpliwie technika najnie wywalezi środków walki przeciwko nim: dział specjalnie udoskonalonych — aby je zbijać w locie; wreszcie same statki zapewne zaopatrzone zostaną w lekką a dalekonośną broń, aby od ich ognia należące do przeciwnika jak najprędzej „poszły na dno”, t. j. spadły na ziemię.

Felietonista kończy takim obrazem przyszłej wojny: w głębi morza niosą mord statki podwodne, na powierzchni fal to samo czynią okręty wojenne; na lądzie mordują się armie lądowe, a w powietrzu śmierć rozsiewają statki powietrzne... Brak chyba tylko „walki duchów” w „czwartym wymiarze”...

Autor pociesza się jednak tem, że przecież te obrazy mordercze, których ongi nie wyśniłaby była najbardziej obłąkana a krwiożercza wyobraźnia, a które dziś nabierają konturów strasznej rzeczywistości, wpłyną

na to, że prędzej, czy później ludzkość otrzeźwieje i wyleczy się ze swego morderczego szału, a wojny przejdą do historii... niepowrotnych barbarzyńskich czasów!

Prasa hakatystyczna uczuła się wysoce zaniepokojoną rzekomą zmianą kursu w Szlezwiku i Holsztynie i podnosi szereg niebezpieczeństw, grożących niemiecyźnie w tej „marchii północnej”. Oto Duńczycy gwałtownie wykupują ziemię, agitatorowie duńscy, wydalenia za czasów szczerze-niemieckich rządów Köllera, powracają masowo itd.

„Frankf. Ztg” wykazuje, jak fałszywymi wiadomościami operują przytem „patryoci” hakatystyczni: podnieśli oni np. larum, iż Duńczycy świeżo nabyli jakieś dobra rycerskie Farrishof, których nazwa została wysłana z palca. Tyleż wartości posiada wiadomość, jakoby związek szkolny dla północnego Szlezwiku założył był wyższą szkołę ludową duńską w Askoo na pogranicznym terytorium duńskim. Szkoła ta istniała już od lat 28, nim utworzony został powyższy związek szkolny. Co zaś do rzekomego powrotu 180 „agitatorów duńskich”, wydanych za czasów Köllera, to powrócili tylko dwaj Finnemani, z których starszy według rozstrzygnięcia najwyższego trybunału uznany został za obywatela niemieckiego, poza tem otrzymał pozwolenie na powrót pewien starzec, wydany za to, iż jego syn, który odbywał służbę wojskową w Niemczech, a zatem był obywatelem niemieckim, brał udział w duńskim zgromadzeniu przedwyborczem.

Charakterystyczny patryotyzm piwowara. Profesor ekonomii politycznej na uniwersytecie bukareszteńskim Basilecu, będący równocześnie fabrykantem piwa, rozesłał odezwę do wszystkich nauczycieli w Rumunii — tej treści:

Będąc przekonany, że pan też, kochany kolego, podziela me zapatrywania, z całego serca proszę pana o nakłanianie sprzedawców trunków alkoholycznych w pańskiej gminie, ażeby wprowadzali piwo w użycie wśród swych współobywateli oraz o wpływaniu na nich, aby zaopatrywali się w piwo z mojego browaru w Bukareszcie.

Co, gdy pan uczyni — obok istotnej przysługi, którą pan oddasz swym współobywatelom — poproszę pana wysiłki kolegi, który ze swej katedry słowem i czynem za cenę niezliczonych ofiar (?) uczy młodzież rumuńską szanować pracę, która wzbogaca i podnosi naród, która uzdolni nas do odebrania z rąk cudzoziemców źródeł bogactwa narodowego i wyemancypowania się ekonomicznego i politycznego — gdyż nie należy ukrywać przed sobą: Rumunia nie jest wolną, nie jest niezależną; znajduje się w zależności od cudzoziemców.

Pragnąc jednak, ażeby pańskie zabiegi nie pozostały bez wywdzięczenia, proszę pozwolić mi z mej strony przyczynić się choć zdala obolem na rzecz pańskich celów dobroczynnych na wsi; z przyjemnością oddam do osobistej dyspozycji pańskiej po franku od każdego hektolitra piwa, względnie od kosza 50-butelkowego, który dzięki pańskiemu współdziałaniu zostanie rozsprzedany w pańskiej gminie.

Genialny wykpiogrosz. W Paryżu aresztowano niejakiego Tusarda, który potrafił naciągnąć 6000 ludzi. Ogłosił on w dziennikach, że za złożeniem 3 franków da każdemu dobre źródło dochodu do ręki. Znalazło się 6000 naiwnych, którzyłożyli Tusardowi 18.000 franków, a w zamian otrzymali pióro stalowe. Sędzia paryski wziął także takie pióro do ręki i napisał nim Tusardowi wyrok na 1 rok więzienia.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i **plano** — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

TELEGRAMY

z dnia 14 sierpnia.

Kongres czeskiej socjalnej demokracji.

Pilzno. (Tel. wł.). Dziś obradował kongres nad sprawą stowarzyszeń konsumcyjnych. Referent tow. poseł Modraczek podniósł, że stowarzyszenia konsumcyjne z początku spotkały się w Czechach z nieufnością, teraz jednak za przykładem towarzyszy niemieckich zaczynają wywierać znaczny wpływ. Stowarzyszenia konsumcyjne nie powinny być zostawione samym sobie, ale partya musi nad nimi wykonywać kontrolę. Referent zaproponował uchwalenie rezolucyi wypowiadającej się za rozszerzeniem konsumów.

Strejk tkacki w Bielsku.

Opawa. Liczba strejkujących robotników tkackich w okręgu Bielsko-Biała wynosi 2400. Strejk obejmuje 22 przedsiębiorstw.

Żołnierz, który nie chce strzelać.

Berno. (Tel. wł.). „Lidowe Noviny” donoszą, że żołnierz Nemrava, który odmawia

wzięcia karabinu do ręki, przeniesiony został do szpitala wojskowego w Wiedniu dla zbadania jego stanu umysłowego.

Kongres saskiej socjalnej demokracji.

Drezno. (Tel. wł.). Krajowy kongres socjalnej demokracji Saksonii uchwalił rezolucję z wezwaniem rządu saskiego, aby wniósł do sejmu reformę wyborczą w duchu powszechnego i równego prawa głosowania.

Kongres socjalistów francuskich.

Nancy. Kongres socjalno-demokratyczny o d r z u c i ł znaczną większością głosów wniosek Hervego, który wzywał obywateli wszystkich krajów, aby na każde wypowiedzenie wojny odpowiedzieli strejkami wojskowym i powstaniem. Następnie uchwalono znaczną większością rezolucję przyjętą już w roku ubiegłym, domagającą się rozbrojenia burżuazji a uzbrojenia klasy robotniczej i stworzenia armii ludowej.

Za obrazę ministra.

Rocheport. Lecoque, który ostatniej niedzieli znieważył ministra Picquarta, został skazany na 4 miesiące więzienia.

Katastrofa kolejowa.

Paryż. Koło Quimper nastąpiło wykojenie pociągu. Jeden ze służby pociągu i 5 podróżnych rannych.

Ruch strejkowy nauczycieli bułgarskich.

Zofia. Minister oświaty wdrożył dochodzenia przeciw wielu nauczycielom ludowym. Wśród nauczycieli położenie jest poważnym. Nauczyciele ci, którzy są przeważnie socyalistami, zwolnili na przyszłą niedzielę zgromadzenie z protestem przeciw rządowi. Na zgromadzenie to zostali zaproszeni nauczyciele ludowi z całego kraju.

Strejk rewolucyjny w Belfast.

Belfast. Onegdajsze rozruchy były starannie przygotowane. Ulice zamknięto łańcuchami, aby przeszkodzić ruchom konnicy. Demonstranci usiłowali przeszkodzić oświetleniu ulic i domów, aby mózł uzyskać przewagę nad wojskiem. O północy wojsko zostało obrzucone przez tłum kamieniami z chodników, w czem brały udział kobiety i wyrostki. Chwilowo tłum uzyskał nawet przewagę nad wojskiem. 30 osób cywilnych odstawiono do szpitala. Wielu żołnierzy odniosło rany. 50 osób aresztowano.

Belfast. Przywódcy strejku wzywają strejkujących, aby się wystrzegali wszelkich wykróceń. Wojsko i policyę cofnięto. Członkowie parlamentu i duchowieństwo udali się wieczorą na zgromadzenie strejkujących i wzywali do spokoju. Do godziny 8 wieczorem nie przyszło wcale do zaburzeń. Deputacja obywatelska dzielnicy, w której miały miejsce zaburzenia, udała się do burmistrza i prosiła o wycofanie wojska. Słychać, że temu wezwaniu stanie się zadość, jeżeli duchowieństwo i magistrat obejmą odpowiedzialność za utrzymanie porządku. Żołnierze będą trzymani w pogotowiu na wypadek ponowienia się zaburzeń.

Wojska europejskie w Marokku.

Tanger. Okręt przewozowy „Osiz” z wojskami z Algieru i Oranu przybył do Casablanca. Potwierdza się, że gubernator w Casablanca został złożony z urzędu i internowany na pokładzie krążownika „Gloire”.

Tanger. Według listownej wiadomości z Casablanca, na padło onegdaj 4000 Marokańczyków na miasto. Napad odparto. Bliższych szczegółów brak. 300 ludzi piechoty i jeden szwadron konnicy zostało wysłanych z Kadyksu do Casablanca.

Madryt. Z Casablanca donoszą: Rzucony z okrętu „Gloire” granat dynamitowy eksplodował przypadkowo w pobliżu hiszpańskiej kanonierki „Don Alvara de Bazan”. Łódź tej kanonierki została zatopiona. Załoga owej łodzi została uratowana.

Paryż. Dzienniki francuskie zamieszczają ponowne oświadczenie francuskiego ministra spraw zagranicznych Pichona, iż celem Francji w Marokku jest tylko przywrócenie porządku i ukaranie winnych powstańców. Francja nie wysłała dalszych wojsk. Hiszpania wysłała 500 żołnierzy, a w razie potrzeby wysłała więcej wojska. Francja nie myśli o żadnych zdobyczach w Marokku i nie zamierza urządzać ekspedycji. Rząd francuski dalekim jest od wszelkich awanturniczych planów i zamierza jedynie zabezpieczyć prawa Francji, oraz interesy i życie Europejczyków.

Gibraltar. (B. Reutera). Francuski kontrtorpedowiec, który wieczorem o godz. 9 opuścił Casablanca, donosi, że w chwili jego odjazdu panował spokój. Krążownik „Gloire” bombardował okolicę. Basza z Casablanca znajduje się na pokładzie okrętu „Gloire”.

Paryż. W tutejszych kołach daje się spostrzedz zaniepokojenie z powodu po-

łożenia w Mazagan. Potwierdza się, że szczerpy zatrzymać chcą Europejczyków jako jeńców na wypadek ataku ze strony Francji.

Paryż. Wedle prywatnych depesz z Tangeru, wśród Europejczyków panuje tam wielkie niezadowolenie z powodu, że Francja nie wysłała dalszych wzmocnień wojskowych, które w Casablanca są niedostateczne. Generał Drude otrzymał wiadomość, że szczerpy gotują się do ponownego ataku. Wśród szczerpów, które brały udział w rabunkach, powstały spory przy rozdziale łupu.

Tanger. (Tel. wł.). W Casablanca panuje teraz pokój cmentarny. Kwitnące miasto portowe zamieniono w stos gruzów. Brak środków żywności, woda w cysternach jest zatruta. Ludność arabska i żydowska została wymordowana.

Cholera w Rosji.

Petersburg. Z Samary donoszą o 20 świeżych zakaźnicach na cholere i o 23 wypadkach śmierci.

Anglia się zbroi.

Londyn. „Daily Telegraph” donosi, że w najbliższym czasie będą wybudowane trzy okręty wojenne największego typu.

Trup w kufrze.

Marsylia. Małżonkowie Goold przyznali się do morderstwa. Goold twierdzi, że w przypływie gniewu zamordował Levinową, która od niego żądała zwrotu pieniędzy.

Wielki strejk telegrafistów w Ameryce.

Chicago. Komitet wykonawczy związku telegrafistów uchwalił zaproponować generalny strejk telegrafistów.

Z caratu.

Strzelanina na ulicach.

Warszawa. (Tel. wł.). Z niewiadomych powodów dali wieczorą żołnierze kilka salw na ulicach miasta. 3 dzieci zostało zranionych, 1 mężczyzna zabity.

Aresztowania w Łodzi.

Łódź. (Pet. ag. tel.). Wczoraj ujęto grupę terrorystów, złożoną z 8 osób. Znalaziono przy nich browningi i zakazane druki.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Posiedzenie miejscowego komitetu sekcji żydowskiej** P. P. S. D. odbędzie się we czwartek 15 b. m. o godz. 8 wieczorem w lokalu stow. „Postęp” (Miodowa 25). Z powodu ważnej sprawy uprasza się, aby komitet był w komplecie.

* **Baczność blacharze krakowscy!** W piątek 16 b. m. o godzinie 6 1/2 wieczorem odbędzie się w lokalu Związku stow. rob. (Wiślna 5) pofne zgromadzenie robotników blacharskich, na które zaprasza się wszystkich robotników. Sprawa bardzo ważna.

* **W Nowym Targu** odbędzie się konferencja powiatowa P. P. S. D. w dniu 18 sierpnia b. r. o godzinie 2 po południu, w domu Jana Rutkowskiego na Berekach. Na konferencję zaprasza się delegatów z następujących gmin: Zakopane, Poronin, Czarny Dunajec, Nowy Targ, Raba Wyżnia, Chabówka, Krościenko, Maniowa i z innych gmin powiatu nowotarskiego. Porządek dzienny konferencji: 1) Wybór prezydium, 2) Sprawozdania z ruchu partyjnego, 3) Wolne wnioski, 4) Prasa, 5) Założenie stowarzyszenia w Nowym Targu, 6) Wybór komitetu powiatowego. Mężowie zaufania proszeni są o zawiadomienie, kto przyjedzie na konferencję.

Przepowiednia pogody.

Galicja zachodnia: Przeważnie pogodnie, słabe wiatry, ciepło, skłonność do burzy.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 14 sierpnia. Pszenica na październik 11'47 do 11'48. Pszenica na kwiecień 11'77 do 11'78. Żyto na październik 9'21 do 9'22. Owies na październik 8'25 do 8'26. Kukurudza na sierpień — do do —, kukurudza na wrzesień 6'89 do 6'90, kukurudza na maj 6'82 do 6'83. Rzepak na sierpień 17'75 do 17'85. Wszystko za 50 kg. Oferty mierne. — Chęć kupna słaba. — Uspokojenie utrzymane. — Pogoda: ciepło.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

Franzensbad. Dr Bernard Engländer

ordynuje w sezonie letnim willa „Schwarzer Bär”.

Kąpiele gazowe

nasycane ciekłym kwasem węglowym
wydaje

Zakład wodoleczniczy Dr'a Kupczyka

Kraków, ul. Szujskiego 11 (róg Rajskiej)

Wskazania: choroby serca i naczyń krwionośnych, reumatyzm, skaza moczanowa, niedokrwistość.

Harry Frommer

poleca w wielkim wyborze i znakomitej jakości kapelusze i cylindry

z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagranicznych, jakoteż bieliznę męską, krawaty i t. p. Ceny najniższe.

Kraków, Grodzka 9

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

ZOFIA BIESIADKOWA
...OSWIECIM...

Przez Wysokie
o. k. Namieśtnictwo
koncesjonowane

Biuro podróży
Zofii Biesiadkowskiej
Oświecim (dworzec)
sprzedaje
bilety okrętowe do
Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pociągów, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.
Ceny ściśle według taryf okrętowych i kolejowych.
Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.
Prospekty darmo i opłatnie.

58 NAJTAŃSZY SKŁAD w KRAKOWIE! 58

ZNAMOMITEJ DOBROCI
ZEGARKI GENEWSKIE
ZEGARY SZCIEŃNE-PENDULKOWE I BUDZIKI ORAZ
BIZUTERYE ZŁOTE I SREBRNE
URZĘDOWNIE STEMPLOWANE ELEGANCKIEJ ROBOTY
POLEGA NAJTAŃSZEJ MASZYN ZEGARMISTRZOWSKO-JUBILERSK. P. F.

EMIL GOLDWASSER, KRAKÓW UL. GRODZKA Nr. 58
ZLECENIA Z PROWINCY ZAŁATWIA ODWROTNA POCZTA

Poleca
wyłącznie tylko
zegarki lepsze,
dokładnie
uregulowane.

PIERŚ cionki
i zaręczynowe
każdej wielkości, w bogatym wyborze

Łyżki, łyżeczki,
cukiernice
i inne wyrob
z chińskiego
srebra

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Panna

obznajomiona z buchalterią, znajdzie zaraz zajęcie w biurze handlowej. Znajomość języka polskiego i niemieckiego konieczna. Oferty pisemne: Dział inzeratowy „Naprzodu” pod S.

Panna

umiejąca poprawnie pisać znajdzie zajęcie w księgarni. Oferty pisemne do Działu inzeratowego „Naprzodu” pod „Księgarnia”.

Ślusarz i tokarz

do robót maszynowych potrzebuje w fabryce Józefa Szaynoka w Radoszowie.

Krawiec z Warszawy
poprawia zły krój, reperuje, czyści i prasuje obstatunki niżej cen kolekcjonerskich. Jan Wiczyński Krowoderska 42.

5 K. otrzyma ten

któ mi wskaże dokładny adres Zgromadzenia Padechowicza byłego suplenta gimnazjalnego i słuchacza medycyny w Krakowie, czem jest obdany i gdzie. Zgłoszenia do Majora Nowskiego w Brodach.

Antracytu

i koksu dostarcza szybko N. Katzin w Podwołoczyskach.

Sklep wiktualny

do sprzedania z powodu wyjazdu wiadomości w dziale inzeratowy „Naprzodu”.

Pomadki

mieszane 1/2 kg. 1 K. 20 h. Herbatnik 1/2 kg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziewane 1/2 kg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Poleca fabryka wyrobów cukierniczych Pośelska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualdy Pieczarki.

Rowery

używane w dobrym stanie K. 50 do 76, nowe z wolnobiegiem K. 15. Wysła za zaliczką po otrzymaniu K. 15 zadatku. Zmiana lub zwrot pieniędzy, zatem bez ryzyka. Cena darmo. Skład fabryczny rowerów maszyn do szycia, zegarków i biżuterii. Stanisław Rundbakin, Wiedeń IX, Grunetorgasse 23.

Pensjonat „Ukraina”

100 Kraków, Karmelicka 40, poleca pokoje umeblowane z całkowitą utrzymaniem na całe dłuższe lub krótsze. — Łazienki w domu. Tamże wydaje się obiady i kolacje na miejscu lub na miasto.

Agencja

którzy się trudnią zastępstwem przy sprzedaży towarów rolniczych w prowincjach, otrzymują dobry tytuł do sprzedania. — Prowizja 20 proc. Oferty: **K. St oner, Radowice** (Bukowina).

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i łamania, poleca się uśmierzające nacierania od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitość uznane.

Linimentum Gaultieriae compositum z prawnie zarejestrowaną marką ochronną

„NERWOL”

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarz w Tarnopolu.

Cena flakonów 80 hal., 10 flakonów 8 koron. Nie licząc opakowania i franko.

Tysiące listów dziękczynnych do przesyłki. — Dwa razy dziennie wysyła się do apteki. — Do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika.

Dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu

Posiadacze losów

mogą u nas dostać kurs dzienny i na życzenie i same losy (te same numery) grając na nie bez potrzeby nabyć na dogodnie spłaty miesięczne. — gdziekolwiek. Zastawione, wykupujemy i prowadzamy powyższą transakcję. Polecamy uprzejmie naszą firmę do wszelkich obrotów bankowych. Kupno i sprzedaż obligacji, losów i monet. — Agencja żadnych nie wysyłamy — Kalendarz kieszonkowy bezpłatnie.

Schütz i Chajes, Dom bankowy we Lwowie, plac Maryacki 7.

„Providentia” we Lwowie

Krajowe towarzystwo posagowe-przemysłowe i pośmiertne odda zastępstwo na Kraków, Tarnów, Rzeszów, Chania, Wadowice, Białą, Rzeszów, Nowy Targ, Jasło, Krosno, Jarosław, Sanok, Mielec, Tarnobrzeg, Gorlice i w każdej miejscowości. Prowizja duża. Zgłoszenia do Inspektoratu Spas, via Sambor.

Nie kupujcie
żadnych innych kalendarzy
oprócz

Kalendarza Robotniczego i Kieszonkowego Kalendarzyka Robotniczego na rok 1908

które wkrótce wyjdą z druku! Celem ustalenia wysokości nakładu, zechcą Tow. kolporterzy nadesłać natychmiast dokładne zamówienia pod adresem
Administracja „Naprzodu” Kraków, ulica Sławkowska L. 29.

Każdy robotnik powinien kupić i przeczytać słynny dramat
Gerharta Hauptmanna

Tkacze

(przekład Edmunda Libańskiego).

Ten wstrząsający dramat z życia robotniczego był długie lata skonfiskowany i grać go w teatrach nie było wolno.

Obecnie wydany przez nas jako książka na pięknym papierze z okładką rysunku art. mal. Henryka Uziembły jest do nabycia po cenie 60 hal. za egzemplarz (70 hal. z przesyłką pocztową) u wszystkich kolporterów partyjnych oraz

w Administracji „Naprzodu”, Kraków, ul. Sławkowska 29.

Sąd

nad wyborami galicyjskimi
w parlamencie austriackim.

Broшуra, obejmująca mowy, wygłoszone w parlamencie w debacie nad wnioskami nagłymi w sprawie nadużyć wyborczych w Galicyi.

Cena egzempl. 30 hal., 100 egzempl. 20 kor. Cena z tego powodu została podwyższona, ponieważ zamiast pierwotnie przewidywanych 2 arkuszy druku broшуra obejmuje 5 arkuszy.

Zamawiać należy w Administracji „Naprzodu”, Kraków, ulica Sławkowska L. 29.

WIEDZA

tygodnik popularny
społeczno-polityczny i naukowo-literacki.

Warunki prenumeraty: kwartalnie 3 korony, miesięcznie 1 korona z przesyłką.

Filla „Wiedzy”: Kraków Sławkowska 29.

SKŁAD MASZYN DO SZYCIA i Warsztat naprawy Ignacego Grossa

pod kierownictwem

JANA POJEGO, mechanika specyjalisty
w Krakowie, ul. Starowiślna L. 1
(naprzeciw gł. poczty).

Wykonuje szybko, dokładnie i gruntownie naprawy maszyn do szycia wszelkich konstrukcyj. Sprzedaje wszelkiego gatunku maszyny nowe, oraz używane w znakomitym stanie, jakoteż części składowe najlepszego gatunku do wszelkich systemów maszyn do szycia.

Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy mogą być uskutecznione w przeciągu 48 godzin. Ceny umiarkowane.

Proszę zawsze żądać wyrobu krajowego Munka oszczędzające, jędrne mydło

z „nosorożcem” lub „kosa”
z pierwszej galicyjskiej parowej Fabryki mydła
SZYMONA MUNKI W ŻYWCU.

(Założonej w roku 1846).

Próbki i cenniki darmo.